

বেলি জুমা-জুমি

আধুনিক গীতৰ পুথি

ৰেণুপ্ৰভা মৰাং

বেলি জুমা-জুমি
আধুনিক গীতৰ পুথি

ৰেণুপ্ৰভা মৰাং

গ্ৰন্থগিৰি প্ৰেছ
উত্তৰ লখিমপুৰ (অসম)

আধুনিক গীত

BELI JUMA JUMI : An Modern Assamese Songs
written by Renu Probha Morang, Published by
R.P.Morang, Lakhimpur & Printed at Granthagiri
Press, N.H. - 52 Road, North Lakhimpur (Assam)
Rs. 40/- Only.

লেখকৰ দ্বাৰা সৰ্বস্বত্ব সংৰক্ষিত

প্ৰথম প্ৰকাশ : ২০১৪ চন

প্ৰকাশক : শ্ৰীবেণুপ্ৰভা মৰাং

মুদ্ৰণ : গ্ৰন্থগিৰি প্ৰেছ

৫২ নং ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাই পথ

উত্তৰ লখিমপুৰ

মূল্য : ৪০.০০ টকা (মাত্ৰ)

উছৰ্গা

সমূহ পটুৰৈ সমাজৰ নামত মোৰ
এই ক্ষুদ্ৰ গানৰ পুথিখনি
অৰ্পণ কৰিলো।

বেণুপ্ৰভা মৰাং
পল্লমৰা, লখিমপুৰ

লেখকৰ একাষাৰ -

আমি আমাৰ স্বদেশৰ প্ৰতি থকা অকৃত্ৰিম শ্ৰদ্ধা, সমাজৰ প্ৰতি থকা দায়বদ্ধতা, মানুহৰ প্ৰেমৰ প্ৰতি থকা আকুলতাৰ ওপৰত কবিতাৰ ভাষাৰে এই গানৰ পুথিখনি প্ৰকাশ কৰিবলৈ ওলাইছো। ইয়াত বহুতো ভুল-ত্রুটি অজ্ঞাতে বৈ যাব পাৰে। পঢ়ুৱৈ সমাজে নিজগুণে মার্জনা কৰি পঢ়ি উপকৃত হলে আমাৰ শ্ৰম সাৰ্থক হ'ব বুলি আশা কৰিলো।

বেণুপ্ৰভা মৰাং
পল্লমৰা, লখিমপুৰ
২৭-৭-২০১৪ চন

কাজিৰঙাৰ গান

- ১) কাজিৰঙা ধুনীয়া মেনাম,
কিনো যে মোহনীয়া,
চাই থাকিলে মেনাম ঐ
সঁচাকৈ চকু ৰোৱা।
- ২) নল-খাগৰী বিৰিণা
অতনো অৰিহণা,
অপৰূপা ধৰিত্ৰী,
নাই একো বেদনা।
- ৩) মাৰি আছে গঁড়বোৰ মেনাম
মাৰি আছে চৰাইবোৰ
কোনে কোনে নিধন কৰে
সঁচা জানি শুনিও।
- ৪) অ, কাংকান জোনালী,
মোৰ লগত ওলাবি,
কাজিৰঙাৰ বুকুতে মেনাম
আমি থাকিম ওমলি।

- ৫) ৰখি থাকিম গাঁড়বোৰ মেনাম
 ৰখি থাকিম চৰাইবোৰ
আমি দুয়ো নিধন কৰিম
 গভাইত গভাইত চোৰবোৰ।
- ৬) তুমি লৰা ধনু কাঁড় মেনাম
 মইনো লম হেংদাং
উলাই আহা ৰাইজবোৰ
 হাতে হাতে লৈ দাং।
- ৭) অ-নো সমনীয়া
 লগেনো চেমনীয়া
কেলৈনো বৈ আছো
 হাততনোলৈ হেংদাং। □

গীত

১) অ নয়নমনি

চকুতে চারনি
নুচুৰা চকুৰে
বেলি জুমা জুমি,

২) আজি বহু দিনত

তোমাকে দেখা পায়,
অবুজন মনকে বুজাব পৰা নাই,
বুজালে নুবুজে,
অবুজা যৌৰনে,
কিনো জুই জ্বলে
হৃদয়ৰ মাজতে।

৩) তুমিতো বুজা নাই

মনৰে বেদনা
অবুজন মনকে
কোনে দিব শান্তনা,
শান্তনা বিচাৰি
ফুৰো অনাই বনাই
বুজিলোঁ বুজিলোঁ
তোমাৰো যে মৰম নাই।

৪) অ বঙা গড়া
সঁচাই থিয় গড়া,
তুমি মোৰ জীৱনৰ
কামনা বাসনা,

এদিন দুদিন কৰি,
বহু খবৰ কৰি
বহু খবৰ কৰি
নাপালোঁ নাপালোঁ
তোমাৰে বাতৰি,

এতিয়া হ'লাগৈ
আনৰে লগৰী,
তোমাক মোৰ দেখিলে
উলাই চকু পানী। □

গীত

১) অ বনমালী

এনেয়ে ধেমালি
তুমি কেনেকুরা
চাইচো ওমলি,

২) বৃন্দাবনতে বাধা নাইকীয়া
বুজিছোঁ তোমারো
মৰম নাইকীয়া

পিৰিতি প্রেমৰে ধন
যতে পাই ত'তে মন
বুজিছোঁ বুজিছোঁ
তোমারো আমাত মন।

৩) যামেগৈ যিদিনা

তোমাকে পাহৰি
এদিন দুদিন কৰি
আঁতৰি আঁতৰি,

চকু আঁতৰ হলে

মনো আঁতৰ হ'ব
জানিবা জীৱনত
একোৱে নহ'ব।

- ৪) অ সোনে পাহী,
 জয়সাগৰ পুখুৰী
 তুমি পাহৰিলেও,
 নাযাও মই পাহৰী,
 মৰম খন্তেকীয়া
 প্রেম যুগমীয়া
 জনমে জনমে
 হয় পূজনীয়া,
 প্রেমৰে কিৰিতি
 চিৰ যুগমীয়া
 মমতাজ মহলটো
 আছে যে জিলিকি। □

গীত

১) এচাটি পচুৰাই

গছৰ পাত লৰালে
তোমাৰে মৰমে আমনি কৰিলে
মন কুমলীয়া
মৰম ধেমেলীয়া
মনত পৰি পৰি
যায় যে গুমৰী।

২) সন্ধীয়া আহিলে

বুকুত ছাটে মাৰি
কিনো ভাবনাই
ধৰে হেঁচা মাৰি
বেলি ডুবো ডুবো
মন উৰু উৰু
কলৈ যাওঁ কি কৰোঁ,
নাই দেহত এগুরু।

৩) কেনেকৈ পাহৰো

এনে মৰম চেনেহ
জীয়াই থাকো মানে
সপোনে দিঠকে
কন্দোৱাই থাকিব
হিয়া বনমালি
তুমি কেনেকুৱা
চাইছো ওমলি।

৪) অ' প্ৰেমৰ লতা

আগে কন্দা-কটা
আগত গছত তুলি
পিচত গুৰি কটা,
দিহিঙৰ ভনি কন
তোমাৰ চাগৈ কালৈ মন,
বহুবাৰ সুধিও
নাপালো তোমাৰ মন।

পানী তলৰ কোমল বন

যদি তোমাৰ মোলৈ মন
সঁচা কথা কলেহে
বুজিম তোমাৰ অন্তৰখন। □

গীত

- ১) চেনেহৰ দেউতা সৰুতে মৰিলে
মৰমৰ মাৰে দুখে-কষ্টে তুলিলে
এতিয়া দেহাজান এদিন-দুদিন কৰি
তুমি নজনাকৈ হ'লো বৰ এজনী।
- ২) ল'ৰি চাপৰি, ধুলি বালি খেলি
আছিলো দেহাজান তোমাৰ লগত ওমলি।
কেনেকৈ পাহৰিম সৰুকালৰ পিৰিতি
মাৰে নিদিয়ে হ'বলৈ তোৰ লগৰী।
- ৩) আইয়ে নিদিয়ে দুখীয়া ল'ৰালৈ
দেউতাই নিদিয়ে কাপোৰ কানি ধুবলৈ
তাকে চাই দেহাজান কি কৰ কৰিবি,
ভাঁবিছো মনতে এদিন-দুদিন কৰি,
এদিন-দুদিন কৰি আঁতৰি আঁতৰি
পাৰিলে দেহাজান পাহৰি পেলাবি মোক।
- ৪) ক) তোমাৰ দেউতাই ভাবিছে মোক
দুখীয়া ল'ৰা বুলি;
দুখীয়া ল'ৰা নহওঁ মই
ৰাখিছোঁ দীঘল চুলি।

খ) কাণত আছে কাণ ফুলি,
হাতত আছে খাৰু
ভালকৈ চালে দেখে মোক
চলমন খানহে বুলি।

গ) ঐ বাম আগফালে কিনো চাম
ঐ বাম পাচফালে কিনো চাম,
ঐ বাম আজিহে ভনিতাৰ বিয়া,
ঐ বাম ভনিতাৰ বিয়ালৈ
ঐ বাম বাইজবোৰ আহিছে,
ঐ বাম মহ এটা খৰিকাত দিয়া। □

গীত

১) মিলিটেৰীত থাকোঁতে
সঁচাই ভাল লাগিছিল,
দেশৰে দুখকে মনে মোক বুজাইছিল
হাততে বন্দুকটি লৈয়ে ঐ লহৰী
অতন্দ্র প্রহৰী, তোমাৰ বিনে আৰু মোৰ নাই।

২) আমি আগে বাঢ়ি বাঢ়ি, বুকু পাতি পাতি
বন্দুকৰ নলীৰে তেজৰ ফাকু খেলি,
লাগিলে ছৰাই দিম, যৌৱন ঐ লাহৰি,
অতন্দ্র প্রহৰী, তোমাৰ বিনে আৰু মোৰ নাই।

৩) সুবৰ পৰিৱৰ্তন -

ক) এইখন আমাৰ হিন্দুস্থান
কাশ্মীৰ আমাৰ দেশৰ প্ৰাণ,
হাজাৰ জেহাদ কৰিলেও
নেৰো আমি আমাৰ স্থান।

খ) যুদ্ধ কৰাত নাই মন
কাশ্মীৰ আমাৰ বুকুখন,
বহু যুদ্ধ কৰিলেও
নেৰো আমি কাশ্মীৰখন।

৪) গিৰিপ গাৰাপ কৰি
ভাৰতৰ মিলিটেৰী,
বুকু ফিন্দাই-ফিন্দাই
আগে বাঢ়ি-বাঢ়ি,
কান্ধাতে বন্দুকটি
পিঠিতে বেগটি,
সাহে কৰি-কৰি
যামে আগে বাঢ়ি
অতন্দ্র প্রহৰী,
মাতৃভূমি বৰখোঁগৈ বুলি। □

গীত

- ১) ঢোলীয়া-নাচনী তোকে বিয়া কৰি, নাচনী
লুইত পাৰে কৰি, নাচনী নিম বুলি ভাবিছোঁ
মোৰে নিজৰ কৰি, নাচনী মোৰে আই-বোপায়ে
নাচনী বহুত ভালে পাব তোমাকে
বোৱাৰী পায় “ ঐ নাচনী থাকিম কেনেকৰি
যেনে তেনে কৰি তোমাৰে মুখলৈ চাই।
- ২) নাচনী-ঢোলীয়া তোলৈ যামে বুলি ঢোলীয়া
বহু আশা আছিলে, ঢোলীয়া খাম বুলি সুখেৰে
ভাত, ঢোলীয়া এতিয়া শুনিলো, ঢোলীয়া তোমাৰ আনৰ
লগত পিৰিতি, ঢোলীয়া মইনো কেনেকৰি যামে
ঐ ঢোলীয়া.....
আমি একে যুৰীয়া
বিহুখন পাতিলে
নহয় মেল-মেলীয়া।
- ৩) ঢোলীয়া-আইয়ে শতুৰু, নাচনী বোপায়ে শতুৰু নাচনী
আৰু যে শতুৰু ভাই, নাচনী ওচৰ চুবুৰীয়া
নাচনী আৰু যে শতুৰু, নাচনী আনিবলৈ নিদিয়ে
তোক ঐ নাচনী
থাকিম কেনেকৰি
যেনে তেনে কৰি
তোমাৰে মুখলৈ চাই।

- ৪) নাচনী-ঢোলীয়া তোমাৰ মা দেউতাৰে
ঢোলীয়া বংশ পৰিয়ালে, ঢোলীয়া দেখিবই
নোৱাৰে মোক, ঢোলীয়া সেই কাৰণে ঢোলীয়া,
ঢোলীয়া এদিন-দুদিন কৰি, ঢোলীয়া পাহৰি পেলাবি মোক।

সুব বদলী

- ক) তোমাকে নাপালে ঐ নাচনী
হমে মই বৈৰাগী ঐ নাচনী হাততে বীণখনি লৈ নাচনী
সপ্ত সুৰেৰে,
ঐ নাচনী বীণখনি বাজিব তোমাৰে কথাকে কৈ।
- খ) বিধিয়ে বিধতাই অ ঢোলীয়া,
কপালত লিখন্তাই সৰ্বকে লিখিলে সুখ
কি জগৰ লগালো ঐ ঢোলীয়া
কি দায় লগালো তোলৈ নিলিখিলে মোক। □

গীত

- ১) ডিব্ৰুগড়লৈ যাবকে নোৱাৰি
বাটত যোৰা মৰা গাড়ী
এ ভনিটি তোমাক কেনেকৈ চামে এ ভনিটি
টেঙা খাতত আছিল মোৰ পামে এ
ভনিটি, কেনেকৈ কৰিম গৈ কাম।
- ২) বগীবিলৰ দলঙখন
ওলাব যিদিনা,
সেই দিনাই তোমাক লগ পামে এ ভনিটি
টেঙা খাতত আছিল মোৰ পামে এ
ভনিটি তাতে গৈ কৰিম গৈ কাম।
- ৩) সোৱণশিৰি নদীতে, প্রজেক্টটি বনাব,
আহিব বাৰিষা বান,
মোৰে জীৱনলৈ আশা নকৰিবা
এইবাৰ বানতে যাম এ ভনিটি
তোমাক কেনেকৈ চামে এ ভনিটি,
টেঙাখাতত আছিল মোৰ পামে এ
ভনিটি তাতে গৈ কৰিম গৈ কাম।

- ৪) কাজিৰঙা বননি অননি ঐ বননি,
তাতে চৰিলে গঁড়ে
কোননো নিধকে গঁড়বোৰ মাৰিছে
নিধকক ধৰি আনি মাৰ ঐ ভনিটি
তোমাক.....
টেঙাখাত.....
তাতে গৈ.....

৫) সুৰৰ পৰিবৰ্তন -

- ক) নগা চাঙে চাঙে
বগাই মই ফুৰিলোঁ,
পিঠিতে হোৰাটি লৈ,
অকটা নগায়ে মন বুজি নাপালোঁ,
নগা পাহাৰলৈ গৈ।

- খ) অৰুণাচলতে, আৰাকাটি থাকোঁতে
পাইছিলোঁ মিচিমিক্ লগ,
মিচিমি নামিলে, সীমাত জুই লগালে,
পথাৰত ঘূৰিলে বক। □

গীত

- ১) ওলাই আহ, ওলাই আহ, ওলাই আহ, তৰাদৈ
ওলাই আহ, ওলাই আহ, ওলাই আহ,
অ' ভাদৈ বিহু মাৰিবলৈ যাওঁ,
আমি অসমীয়াই বিহুটি নেপাতিলে নেথাকে অসমৰ মান।
- ২) সুৰৰ পৰিৱৰ্তন -
অ, বোলো ব'হাগী তোমাৰ নাম
তুমি আমাৰ দেহা জান
তোমাক পালে চিনি পাম
চিনাকি ঐ চিনাকি নাম।
- ৩) সুৰৰ পৰিৱৰ্তন -
নাহৰ ফুল ধুনীয়া, ধুনীয়া
তগৰ ফুল ধুনীয়া ধুনীয়া
ধুনীয়া জীৱনত শান্তি নাই
পঢ়িলো শুনিলো কামেই নাই,
এতিয়া নিকামা জানানে,
বেকাৰ হৈ আছোঁ মই শুনানে?
এই দুখৰ জীৱনত তুমি মোক
দিবানে সঁহাৰী অকন সুখ।

সুৰৰ পৰিৱৰ্তন -

- ৪) চাকৰি বিচাৰি অ..... শদিয়া ধুবুৰী
কিমান যে ঘুৰিলোঁ ঠাই
অফিছে অফিছে কত মই ঘুৰিলোঁ,
ক'তো চাকৰি নাই।

সুৰৰ পৰিৱৰ্তন -

বাও-বাওঁ ঢোলেটিকে বজাই চাওঁ
চাওঁ-চাওঁ
গীত এটি গাই চাওঁ,
সকলো দেখিলো, সকলো বুজিলো
খেতি-বাতি কৰিয়ে খাওঁ। □

চাকৰিয়ালৰ গান
গীত

- ১) চাকৰি কৰাটো, ভাল ভাল ভাল
কৰিব নোৱাৰিলে
ইয়ো মহা কাল।
- ২) ডিউটী কৰিব নোৱাৰিলে
কাণ কাটি দিব,
কাণ কটা চিপাহী বুলি
সকলোৱে ক'ব।
- ৩) পইচা-পাতি দিওঁ যদি
কাণটো ঘূৰাই পাব,
নহলে, কেচ্ খেলি
টকাবোৰ যাব।
- ৪) এইদৰে গৈ গৈ
এদিন পেঞ্চন হ'ব,
পেঞ্চন হ'লে আপুনি
মহা সুখে খাব।

৫) আনন্দতে পেঞ্চন পায়
পেট ফুলাই খাব,
শত্ৰু কীটানুৰে
জুমি জুমি চাব।

৬) এদিনাখন মৰমতে
তোমাক চুমা খাব,
তোমাৰ কোমল দেহাটো
গ্ৰাহ কৰি ল'ব।

সুৰৰ পৰিৱৰ্তন -

সাৱধান হ'ব হ'ল ঐ
সাৱধান হ'ব হ'ল
স্বাস্থ্য পৰীক্ষা নকৰিলে
দেহাটোৱে গ'ল
পেঞ্চনৰ টকা খাবলৈ
জীয়াই থাকিব লাগে
ভাল ভাল চিন্তাবোৰ
কৰিব লাগে।
জীয়াই থাকিবলৈ
ভাল স্বাস্থ্য লাগে ঐ
ভাল স্বাস্থ্য লাগে। □

গীত

- ১) গছে বনে, ফুলে পাতে
কি যে মোহনীয়া
সেউজীয়া অসমখনি
ঐজান, নহয় জানো ধুনীয়া।
- ২) সাঝরাকৈ মাটিতে
শস্যনো হালধীয়া
নদীৰে পাৰে পাৰে
ঐ জান হালে-জালে কঁহুৱা।
- ৩) জিৰিনো জিৰিকৰি ঐ জান
বৈ আহে জান-জুৰি
বুকুৰে ঐ অমিয়া
ঐ জান লৈ আহে বাতৰি
সমাজকে বিলাওগৈ বুলি।
- ৪) বিৰিষে বিৰিষে
ঐ জান কুলিনো কাকলিয়ে
গায় থাকে অমিয়া গান
বিষাদে ভৰি থকা
ঐ জান বুকুৰে ঐ বেদনাই
পালে যে অমিয়া তান।

সুৰৰ পৰিৱৰ্তন -

অ ৰৈয়া ৰৈ

নানা জাতি উপজাতি

লগ লাগি লৈ,

নতুনকৈ অসমখন

গঁড়ো আমি গৈ।

সুৰৰ পৰিৱৰ্তন -

ভাগ ভাগ হ'লে নহ'ব

ভাবি চাব লাগিব

ভাগ ভাগ হ'লে নহ'ব

বুজি পাব লাগিব

অ দেহা ঐ

নহ'লে অসমখন

আনৰে হ'ব। □

গীত

- ১) জান ঐ মনত পৰে চেৰেংকৈ
 জান ঐ লগে নাপাওঁ তোমাক মই,
 জান ঐ উত্তৰ নাপাও ভালেকৈ
 জান ঐ তোমাৰনো কেনেকুৱা মন
 জান ঐ মৰম ঐ ঠগিলা, দি
 জান ঐ মোৰে কোমল হৃদয়ত
 জান ঐ নগা জাঠি মৰিলা তুমি।
- ২) জান ঐ কিয়ে কাম কৰিলো,
 জান ঐ কি বুদ্ধি কৰিলো
 জান ঐ তোমাৰ লগত পিৰিতি কৰি,
 জান ঐ আনৰো নাজানো, ঐগিষ্ট-
 জান ঐ এতিয়া বুজিছো, জান ঐ প্রেম যায় সময় উৰি।
 জান ঐ মৰম দি.....
 জান ঐ চেনেহ দি.....
 জান ঐ মোৰ কোম.....

সুৰৰ পৰিৱৰ্তণ

নগা জাঠি.....
 ঐ জান নিজান জান তোমাক কতেনো মই গলে পাম
 ঐজান নিজান জান দলনী পথাৰত
 মই ঘুৰী ঘুৰী জকাই বাম, ঐ জান
 তুমি তাতোনো বায় আছিলো হাল।
 চাকৰি বিচাৰী নালাগে ফুৰিব
 দলাৰে বগৰীটী হৈ
 দেউতাই থৈএ গৈছে মাটি চাৰিপুৰা
 খেতি কৰিবলৈ বল।
 চৰকাৰী চাকৰি নালাগে চেনাইটী
 নেলাগে আনৰ ধন ~~কেন~~ তনপৰ

ঘৰত বহি থাকি ৰামায়ন পঢ়িবি
শুনি থাকিবলৈ ভাল।

- ৩) নগাবোৰৰ আবাহন
চাই আছে প্রশাসন
কেলৈনো বৈ আছা
মুখ্যমন্ত্ৰী মুখ্য জনাৰ্দন
- ৪) নগাবোৰক সম্বৰণ
ভায়ে ভায়ে পাতি ৰণ,
কেলৈনো নাম ললা,
ঘৰত শত্ৰু বিভিষণ।

সুৰৰ পৰিৱৰ্তন

- (৬) অ' ৰঙা মাটি
যামে নগা কাতি-কাতি
তেজেৰে বোৱাই দিম,
আহক শুভ ৰাতি।
মৰমৰ ৰঙাটো, গান
তোমাৰ বাবে দিমে প্ৰাণ,
তথাপি নগাবোৰক
নিদিও আমি এই স্থান।
উৰিয়ামঘাটত
পাতিলে মহা ৰণ,
নিজৰে ভিতৰত
নুবুজ ভিতৰখন
ঐ জান ঐ জান কেনেকৈ
ৰাখিম সোণৰ অসমৰে মান।

সুৰৰ পৰিৱৰ্তন

সীমা ঠেলি ঠেলি
আহিলে ডফলাই
আহিলে অকটা নগাই
সোণৰ অসমখনি
ঠেলা-হেঁচা কৰি
লব বিচাৰিছে ভগাই।

সুৰৰ পৰিৱৰ্তন

ওলাই আহ ওলাই আহ
ওলাই আহ ৰাইজবোৰ
ওলাই আহ ওলাই আহ
ওলাই আহ ডেকাবোৰ
নগা খেদিবলৈ যাওঁ
দেশৰ ভিতৰত অমঙ্গল ঘটিছে
মাৰি কাটি মঙলখন চাওঁ।

সমাপ্ত

২০১৪ চনৰ কৃতী শিক্ষক বঁটা প্ৰাপক
শ্ৰীযুতা ৰেণু প্ৰভা মৰাণ্ডৰ জন্ম লখিমপুৰ জিলাৰ
নাৰায়ণপুৰ মৌজাৰ টেম্বেৰা গাঁৱত ১৯৫৪ চনত।
বৰ্তমান তেখেত লখিমপুৰ জিলাৰ ৬৭৬ নং
খনাজান প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ৰ প্ৰধান শিক্ষয়িত্ৰী।
তেখেত অসম সাহিত্য সভাৰ পছমৰা শাখাৰ
প্ৰাক্তন সভানেত্ৰী। তেখেত লখিমপুৰ জিলাৰ
পছমৰা অঞ্চলৰ দিখৌমুখীয়া গাঁৱৰ স্থায়ী বাসিন্দা।

তেখেতৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত পুথি সমূহ
হ'ল - ১৯৯১ চনত 'তোমাৰ স্মৃতিত' নামৰ গীতৰ
পুথি, ২০০২ চনত 'সৰাফুলৰ সৌৰভ' কবিতা
পুথি, ২০০৭ চনত প্ৰকাশিত সাহিত্য আলোচনী
'ৰঙানদীৰ ৰং', ২০১৪ চনত প্ৰকাশিত একমাত্ৰ
নাটক 'ৰঙানৈ তুমি পানীৰ বন্যা হৈ বৈ যোৱা',
২০১৪ চনত প্ৰকাশিত কাব্য পুথি 'বিৰিণাৰ বিননি'
আৰু ২০১৪ চনত প্ৰকাশিত আধুনিক গীতৰ পুথি
'বেলি জুমা জুমি', ১৯৯৯ চনত প্ৰকাশিত অডিঅ'
কেছেটৰ গীত 'কিনো কপাল সাধি আহিলো বিধি
মই' আৰু পছমৰা মইনা পাৰিজাতৰ সহযোগত
ডিব্ৰুগড় অনাতাঁৰ কেন্দ্ৰৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত গীত
'আমি অকণমানি এধানমানি আমাৰ কুমলীয়া মাত'
আদি।